

Maandag 4 juni 1917.

Om half twaalf van den nacht luchtgedonder bij hellen maneschijn. Het gaat er zoo verwoed toe, dat hoe onaantastbaar voor schrik ge u voelt, het wijste is toch een verdieping lager te trekken.

Hoor, daar beginnen de mitrailleuzen hun partij te spelen in het oorlogsconcert: wat een aanhoudend knapperen, het schijnt in de onmiddellijke nabijheid te zijn: waarop gelijk dat toch? Ik heb het gevonden: het gerucht dat een zware sneltrein maken zou over de brug van den Moerdijk, die op heel haar lengte zou bezet wezen met rechtstaande ijzeren latten, die onder 't gewicht één voor één met verbazende vlugheid zouden vermorzeld worden...

Met onderbreking heeft het geschot tot na drie uren geduurd.

Er zullen er niet veel van de bewoners zijn geweest, die niet in hun kelders zijn gevlucht. Van kelders gewagend; ik heb vernomen, dat de stad er maken moet voor het behoud van de hier vertoevende bezetting en de bewoners bij nachtelijke vliegersaanvallen.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)